

Beslutningsforslag nr. B 111. Fremsat den 13. marts 2007 af Peter Skaarup (DF), Kim Christiansen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Morten Messerschmidt (DF) og Hans Kristian Skibby (DF)

Forslag til folketingsbeslutning om beskyttelse af børn og unge mod seksuelle overgreb

Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af folketingsåret at fremsætte et eller flere lovforslag, der har til formål at yde bedre beskyttelse af børn og unge mod voksnes seksuelle overgreb. Lovforslagene bør indeholde bestemmelser om

- højere straffe til personer, der begår seksuelle overgreb mod børn,
- tvungen behandling (herunder medicinsk kastration) af personer, der dømmes for seksuelle overgreb mod børn,
- afskaffelse af forældelsesfristen i pædofilisager,
- stop for strafnedsættende rabatordninger ved gentagelseskriminalitet,
- forbud mod, at pædofile bosætter sig inden for en bestemt afstand af børneinstitutioner, skoler og idrætsfaciliteter m.v., og sikring af, at pædofilidømte ikke kan ansættes i stillinger, hvor der arbejdes med børn, og
- forbud mod sexchat med børn og forsøg på at lave sexaftaler over internettet med mindreårige.

Bemærkninger til forslaget

Omfanget af seksuelle overgreb mod mindreårige har desværre vist sig at være mere omfattende, end de fleste havde troet. En væsentlig årsag til, at problemet for alvor er kommet i offentlighedens søgelys, er, at de pædofile i væsentligt omfang er begyndt at bruge internettet til at komme i kontakt med deres ofre. Det har medført, at flere sexkrænkere er blevet afsløret af journalister eller andre, der har udgivet sig for at være teenagere. Samtidig er det med internettets fremgang modsat også blevet lettere at agere for pædofile.

Ligesom forældrene skal gøre alt, hvad de kan, for at beskytte deres børn, er det også samfundets opgave at beskytte børn og unge mod seksuelle overgreb. Det kan gøres på flere måder. Der kan eksempelvis idømmes højere straffe. Der er tale om en af de værste forbrydelser, man kan begå, og det afspejles ikke fuldt ud i de domme, der i dag fældes over pædofile. Myndighederne kan endvidere tvinge personer, der har modtaget dom for seksuelle overgreb mod børn, til at lade sig underkaste behandling for pædofili, hvilket bl.a. kan indebære tvungen medicinsk kastration allerede i forbindelse med første gang, den pædofile modtager en dom for et seksuelt overgreb mod et barn. I dag kan personer, der er dømt for seksuelle krænkelser mod mindreårige, frit vælge, om de vil gennemgå behandling. Herudover kan myndighederne i videst muligt omfang forsøge at holde løsladte pædofile under opsyn og forhindre pædofile i at komme i kontakt med børn. I England kan man bl.a. forbyde pædofile at bosætte sig i nærheden af institutioner, hvor der kommer mange børn.

På baggrund af undersøgelser foretaget i forbindelse med TV 2-programmet i Dags Dato den 18. juni 2006 har det vist sig, at en fjerdedel af de pædofile, der dømmes for de groveste forbrydelser, gentager deres ugerning efter løsladelsen. I programmet blev der bl.a. berettet om en sag, hvor en mand i løbet af 25 år har fået fire domme for seksuelle overgreb mod børn. Den fjerde dom resulterede i en 3-måneders ubetinget fængselsstraf. Denne sag er blot en blandt mange lignende sager om seksuelle overgreb mod børn, hvor der idømmes forholdsvis korte straffe. Et andet væ-

sentligt problem er, at pædofile ikke tvinges til at gennemgå behandling. I ovennævnte program blev det oplyst, at kun halvdelen af de dømte gennemgår et behandlingsforløb. Problemet er som regel, at den resterende del af de dømte nægter at erkende, at de har gjort noget galt. Derefter udstår man sin forholdsvis korte straf, hvorefter man kan begå lignende forbrydelser, indtil der igen falder dom. Formanden for organisationen Børns Vilkår, Peter Albæk, advarer også mod at løslade pædofile, der ikke har modtaget behandling: »Jeg synes, det er uhensigtsmæssigt, hvis seksuelle krænkere af børn kan slippe for behandling, fordi det betyder, at vi efter et vist antal måneder og år lukker nogle folk ud, som har tilbøjelighed til at ville dyrke sex med børn« (JydskeVestkysten, 31. juli 2006).

Problemets omfang

I 2002 udgav Statens Institut for Folkesundhed publikationen »Unges Trivsel år 2002«. Dette var den mest omfattende undersøgelse af overgreb mod børn og unge. Undersøgelsen omfatter ca. 6.000 15-16-årige elever på niende klassetrin fra hele landet. Undersøgelsen viste følgende:

- 11 pct. havde inden de fyldte 15 år haft seksuel erfaring med en over 15 år.
- I alt 8 pct. af pigerne og 2 pct. af drengene havde været udsat for strafbart seksuelt overgreb før 15-årsalderen, hvor der var mindst 5 års aldersforskel mellem barn og den ældre person.
- De unge opfatter ikke alle disse handlinger som overgreb. Hvis deres egen vurdering om overgreb skulle gælde, er forekomsten ca. 3 pct. for pigerne og knap 1 pct. for drengene.
- De unge oplever typisk, at det er et overgreb, når der er stor aldersforskel, og når der er brugt trusler, tvang og afpresning.
- 85 pct. var 12-14 år, første gang overgrebet skete. Krænkeren var hyppigst en bekendt. I 11 pct. af overgrebene var det et familiemedlem og i ca. 5 pct. en omsorgsperson uden for familien.

- Der er markante sammenhænge mellem seksuelle overgreb og dårlig trivsel, bl.a. tristhed, selvoplevet dårligt helbred og sygdom.
- Der er sammenhæng mellem seksuelle overgreb, utrygge opvækstvilkår og vold i familien.

(Kilde: »Støttecenter mod incest i Danmark«, www.incest.dk, samt Statens Institut for Folkesundhed: www.si-folkesundhed.dk). Undersøgelsen er fra 2002, men der findes efter Dansk Folkepartis oplysninger ikke ligeså omfattende undersøgelser af nyere dato. Der er desværre heller ikke noget, der tyder på, at problemet skulle være aftagende.

Behandling og straf

Strafferammen for voldtægt fremgår af straffelovens § 216:

»Den, der tiltvinger sig samleje ved vold eller trusel om vold, straffes for voldtægt med fængsel indtil 8 år. Med vold sidestilles hensættelse i en tilstand, i hvilken den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i 12 år, hvis voldtægten har haft en særlig farlig karakter, eller der i øvrigt foreligger særligt skærpende omstændigheder.«

Strafferammen for seksuelle overgreb mod børn er den samme som for voldtægt, og fremgår af straffelovens § 222:

»Den, som har samleje med et barn under 15 år, straffes med fængsel indtil 8 år.

Stk. 2. Har barnet været under 12 år, eller har gerningsmanden forskaffet sig samlejet ved tvang eller fremsættelse af trusler, kan straffen stige til fængsel indtil 12 år.«

Bestemmelserne vedrørende strafferammen for henholdsvis voldtægt (§ 216) og seksuelle overgreb mod børn (§ 222) blev senest ændret i 2002 ved lov nr. 380 af 6. juni 2002. Her blev strafferammen ændret fra 6 år til 8 år og 10 år til 12 år i henholdsvis stk. 1 og stk. 2 i både § 216 og § 222. Når strafferammen øges, er det som regel et signal til domstolene om, at der ønskes øgede straffe på området. Ifølge en artikel i Horsens Folkeblad den 24. januar 2007 er straffen i voldtægtssager øget, siden strafferammen blev ændret. Ifølge oplysningerne i artiklen er der ikke noget, der tyder på, at noget tilsvarende er sket i pædofilisager. I perioden fra 2002 til 2005 steg gennemsnitsstraffen i voldtægtssager fra 17 til 21 måneder. Undersøgelser har endvidere vist, at når sådanne sager ankes fra byretten til landsretten, skærpes straffen (Ritzau, den 24. januar 2007). En tilsvarende opgørelse for pædofilisager findes efter Dansk Folkepartis oplysninger ikke.

Der har dog været en række sager, hvor landsretten har sænket straffen. I den såkaldte Tøndersag fik en 18-årig mand sænket sin straf fra 21 måneders fængsel til 12 måneder fængsel. I en anden sag, hvor en 40-årig havde forgrebet sig på sin 10-årige steddatter, sænkede landsretten straffen fra 14 til 12 måneder. Endelig sænkede Højesteret i starten af 2005 straffen fra 6 år til 5 år i en sag, hvor en 50-årig mand havde misbrugt sine tre steddøtre. (Eksemplerne er omtalt af Ritzau den 24. januar 2007: »Flere i fængsel for pædofili end nogensinde«).

Dansk Folkeparti mener, at straffen for pædofili bør være mindst ligeså hård som straffen for voldtægt. Strafferammen for seksuelle overgreb mod børn er hævet og er nogenlunde på niveau med vores nabolande (se nedenfor). Men den forhøjede strafferamme skal også slå igennem i praksis. Desværre er der noget, der tyder på, at det ikke er tilfældet. Derfor bør det overvejes enten at hæve strafferammen endnu en gang for at sende et signal til domstolene eller at indføre minimumsstraffe på området, ligesom det er tilfældet i f.eks. Tyskland.

Er det rimeligt, at der gives rabat til sexforbrydere, der har begået mere end et overgreb mod børn? Det er normal praksis at give forbrydere rabat, hvis de har begået flere lovovertrædelser. Sådan er det i en række lande. Rabatordningen gælder dog ikke alle lovovertrædelser. Hvis man f.eks. kører for stærkt og samtidig kører uden sikkerhedssele, får man fuld bøde for begge overtrædelser. I dette tilfælde er der tale om absolut akkumulation. Hvis en sexforbryder har begået f.eks. tre overgreb mod en lille pige, vil vedkommende ofte kun få en straf, der sammenlagt svarer til to overgreb. I JyskeVestkysten den 4. februar 2007 fremgår det, at det har været fast praksis i Tøndersagen, at et samleje med den lille pige har udløst 2 års fængsel. Det fremgår dog også af artiklen, at to mænd i sagen hver er blevet idømt 3 års fængsel, selvom de begge har haft samleje med den lille pige to gange. Seksuelle overgreb mod børn er en af de værste forbrydelser man kan begå, og man risikerer at ødelægge barnet for altid. Derfor er det forkert at give rabat i forbindelse med seksuelle overgreb mod børn.

Der findes flere forskellige behandlingsordninger for pædofile. F.eks. er der en behandlingsordning for seksualforbrydere, som ellers ville have fået en ubetinget fængselsstraf på mellem 4 måneder og 1½ år. Ordningen indebærer, at seksualforbryderen idømmes en betinget straf, hvori der indgår et vilkår om psykiatrisk-sexologisk behandling i 2 år samt ophold på en af Kriminalforsorgens pensioner i op til 6 måneder (se justitsministerens besvarelse af 3. oktober 2006 på

spørgsmål nr. 5682, folketingsåret 2005-06). Der findes endvidere en visitationsordning for personer, der idømmes en fængselsstraf på typisk mellem 30 dage og 4 år (dog 5 år for voldtægt). Ordningen indebærer, at personer, der idømmes en straf på over 3 måneder, afsoner på visitationsafdelingen på Anstalten ved Herstedvester. Såfremt den dømte er motiveret for og findes egnet til at modtage behandling, kan den dømte efter overførsel til det fængsel, hvor afsoningen skal foregå, få udgangstilladelse med henblik på at modtage behandling. Seksualforbrydere, der idømmes straf på mere end 4 år afsoner som hovedregel i Anstalten ved Herstedvester, hvor de tilbydes en række behandlingsformer. De mest hårdkogte seksualforbrydere får tilbudt kønsdriftdæmpende behandling, såfremt alle andre behandlingsformer viser sig utilstrækkelige. Hvis den dømte afviser medicinsk behandling, medfører dette, at han mister en række frihedsgoder (jf. justitsministerens besvarelse af 3. oktober 2006 på spørgsmål nr. S 5682, folketingsåret 2005-06).

Kønsdriftdæmpende behandling

Fra 1935 og frem til 1970 blev en række af de farligste sædelighedskriminelle fysisk kastreret. I 1970 blev der sat en stopper for denne praksis. I perioden fra 1970 og frem til 1989 var behandlingen af de farligste sædelighedskriminelle baseret på psykoterapeutisk behandling. Siden 1989 har det været muligt at behandle de farligste sædelighedskriminelle med kønsdriftdæmpende medicin. Denne behandling kaldes ofte medicinsk kastration. Behandlingen foregår ved Anstalten ved Herstedvester. Selve behandlingen eller kastrationen foregår med ved hjælp af depotbehandling med præparaterne Androcur og Enanton (nu Procren) kombineret med psykoterapi (jf. »Behandling af sædelighedskriminelle i Anstalten ved Herstedvester«, februar 2006).

Kriminalforsorgen udgav i 2006 en rapport baseret på et studie af de farligste sædelighedsforbrydere ved Anstalten ved Herstedvester. Undersøgelsen viser, at de farligste sædelighedskriminelle med stor succes kan kastreres medicinsk. Undersøgelsen er baseret på studiet af 36 indsatte, som har undergået behandling med kønsdriftdæmpende medicin eller medicinsk kastration i perioden fra den 1. januar 1989 til den 1. februar 2000. Informationer vedrørende tilbagefald til kriminalitet strækker sig frem til den 30. august 2004. På dette tidspunkt var 15 af de dømte stadig i behandling. Der var udelukkende tale om hårdkogte kriminelle, hvoraf flere havde begået adskillige voldtægter samt andre alvorlige forbrydelser. Ingen af de 36, der

indgik i undersøgelsen, var ved studiets ophør blevet idømt nye straffe for sædelighedsforbrydelser, mens de modtog behandling med kønsdriftdæmpende medicin (to var dog blevet dømt for narkorelaterede lovovertrædelser og en for vold). (Kilde: »Behandling af sædelighedskriminelle i Anstalten ved Herstedvester«, februar 2006). I rapporten konkluderes følgende vedrørende tilbagefald (side 41-42):

»Recidivundersøgelsen har vist, at i behandlingsgruppen er der intet kriminelt sædelighedsrecidiv under behandling med kønsdriftdæmpende medicinsk behandling. Dette er uafhængigt af, om personerne afsoner i Anstalten ved Herstedvester eller er afgået fra Anstalten. Den kriminalitet, som er registreret under afsoningen og efter afgang fra Herstedvester, kan beskrives som mindre alvorlig »småkriminalitet«. Der er ikke registreret domme, som omfatter alvorlig volds-kriminalitet. En antagelse om, at den kønsdriftdæmpende medicinske behandling gør personerne voldelige som følge af behandlingen, er således ikke bekræftet i undersøgelsen. Blandt de 18 personer, som har afsluttet den kønsdriftdæmpende medicinske behandling, og er afgået fra Anstalten ved Herstedvester, er der 2 personer, som er recidiveret til sædelighedskriminalitet samt eventuel anden form for alvorlig kriminalitet.

Endvidere har den kønsdriftdæmpende medicinske behandling en længerevarende effekt for nogle personer, således at personerne ikke recidiverer til sædelighedskriminalitet efter behandlingens ophør, eller også udsættes et kriminelt sædelighedsrecidiv væsentligt tidsmæssigt.[...]

Konkluderende for recidivundersøgelsen kan man konstatere, at den kønsdriftdæmpende medicinske behandling må vurderes at være en uhyre effektiv recidivforebyggende behandlingsform i forhold til farlige, recidivtruede sædelighedskriminelle.«

Behandling og straf i udlandet

Til brug for besvarelse af spørgsmål nr. S 5682 (Folketingsåret 2005-06) af Peter Skaarup (DF) har Justitsministeriet den 26. juni 2006 bedt Udenrigsministeriet indhente oplysninger om en række landes praksis i relation til straffelængde og behandling af pædofile seksualforbrydere. Nedenstående oplysninger om behandling og straf i udlandet stammer herfra.

Tyskland

I Tyskland straffes seksuelle handlinger mod børn under 14 år med fængsel fra 6 måneder til 10 år. I alvorlige tilfælde af misbrug er minimumsstraffen 2 års fængsel og 5 år, hvis barnet mishandles alvorligt eller bringes i livsfare. Pædofile, der har modtaget dom for

misbrug af børn inden for de seneste 5 år, kan ikke idømmes under 1 års fængsel. I Tyskland kan pædofilidømte ikke tvinges til at modtage behandling. Retten kan beskikke tilsyn med en domfældt, efter at denne har afsonet sin straf, hvis det vurderes, at den pågældende stadig kan være til fare for omverdenen. Desuden kan den domfældte pålægges en række krav, f.eks. at den pågældende ikke må opholde sig i nærheden af børneinstitutioner eller komme i visse bydistrikter.

Frankrig

I Frankrig er strafferammen op til 20 års fængsel for seksuel kriminalitet mod mindreårige. Frankrig har nogle af Europas strengeste bestemmelser på området. Der er åbnet for at dømte og sigtede for seksuelle overgreb mod mindreårige kan registreres i en genetisk database. Det er endvidere muligt at retsforfølge franske statsborgere for seksuel kriminalitet begået mod mindreårige i udlandet. Dette er gjort for at komme fænomenet sexturisme til livs.

Straffelængden i pædofilisager er dobbelt så lang som i Belgien og tre gange så lang som i Canada. Hovedparten af alle sigtelser i pædofilisager fører til fængselsdomme, hvoraf 70 pct. er ubetingede. Domme i pædofilisager ledsages endvidere af en række restriktioner og foranstaltninger, f.eks. forbud mod offentlig ansættelse, forbud mod at indgå i en professionel aktivitet, der indebærer kontakt med mindreårige, samt hel eller delvis fratagelse af de civile rettigheder. Pædofilidømte kan endvidere dømmes til at indgå i en socialretlig opfølgning på op til 20 år. Den socialretlige opfølgning byder på et behandlingsforløb, som dog er frivilligt. Afvisning kan dog udløse fængselsstraf af en længde, der svarer til behandlingstiden.

Polen

I Polen er strafferammen fra 2 til 12 års fængsel for samleje eller anden seksuel omgang med børn under 15 år. Man kan endvidere forbydes at bestride visse stillinger (f.eks. undervisning af mindreårige), hvis man har været dømt for pædofili eller pædofilirelaterede forbrydelser. I Polen skal pædofile endvidere modtage terapi under afsoning.

Storbritannien

Voldtægt eller seksuelt overfald med penetration af børn under 13 år kan straffes med fængsel i op til livstid i Storbritannien. Det kan straffes med op til 14 års fængsel, hvis man opfordrer eller opdner et barn under 13 år til seksuelle aktiviteter. Berøring af et barn, hvor der kan bevises seksuelle undertoner, kan ligeledes straffes med op til 14 års fængsel.

I Dags Dato-programmet den 18. juni 2006 blev der berettet om en række tiltag til beskyttelse af børn i England, hvor fængsler, psykologer og socialrådgivere samarbejder om at forhindre pædofile i at gentage deres overgreb mod børn. Politiet laver endvidere risikoprofiler på de dømte, som skal vise, hvor farlige de stadig er, og hvor stor risikoen er for tilbagefald. På den baggrund kan politiet vurdere sandsynligheden for tiltagefald og beslutte, om der skal foretages overvågning af den pædofile. Endvidere skal den pædofile melde sig hos politiet, hvis han skifter bopæl, og kommunen sørger efterfølgende for, at den pædofile ikke bosætter sig i nærheden af en skole eller kan komme til at arbejde med børn.

Forældelsesfrist

I dag gælder en forældelsesfrist i pædofilisager, som medfører, at sagerne forældes, når offeret når en alder af 28 år. Børn, der har været udsat for seksuelle overgreb af voksne, fortrænger ofte disse minder, fordi oplevelserne er så voldsomme og uhyggelige. Minderne dukker dog ofte op på et senere tidspunkt i livet. Derfor foreslås det, at forældelsesfristen i sager om pædofili helt afskaffes, således at personer, der en gang har begået seksuelle overgreb mod børn, aldrig kan vide sig sikre på at være sluppet godt fra deres forbrydelse. Afskaffes forældelsesfristen, vil det betyde, at sådanne sager kan rejses, uanset om der er gået en længere årrække, før offeret har kræfter til at anmelde forbrydelsen, eller før gerningsmanden identificeres.

Adgangen til at rejse en straffesag for forbrydelser, hvor gerningsindholdet er seksuelt misbrug eller udnyttelse af børn og unge, forældes i dag efter reglerne i straffelovens kapitel 11. Her bestemmes bl.a., at forældelsesfristen ved en række nærmere angivne forbrydelser mod børn og unge tidligst regnes fra den dag, den forurettede fylder 18 år. De forbrydelser, der er opregnet, er bl.a. incest, voldtægt, samleje ved anden ulovlig tvang, samleje med adoptivbarn m.v., anden kønslig omgang end samleje, kvindelig omskæring, legemsangreb med døden til følge og menneskehandel med henblik på kønslig usædelighed, tvangsarbejde, slaveri eller fjernelse af organer.

Reglerne om forældelse af seksualforbrydelser mod børn blev ændret ved lov nr. 441 af 31. maj 2000. Her skete den ændring i straffelovens § 94, at de forældelsesfrister, der gælder for de enkelte typer af lovovertrædelser, tidligst begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor offeret fylder 18 år. Formålet var, at børn og unge, der har været udsat for sådanne forbrydelser, får mulighed for som voksne at reagere over for det, der er sket, uden at forældelsesreglerne udelukker mulig-

hederne for retsforfølgning. Dansk Folkeparti støttede ændringen.

Det har vist sig, at der forekommer tilfælde, hvor selv den ændrede forældelsesfrist ikke i tilstrækkelig grad sikrer, at der sker strafforfølgning.

Hvis offeret for en seksualforbrydelse er et barn eller en ung, vil oplevelsen for mange være så traumatiserende, at den krænkede først flere år senere tør gå til myndighederne. Hvis forbrydelsen er begået inden for familiens kreds, kan et misforstået hensyn til de pårørende føre til, at offeret i årevis tier. Først mange år senere er offeret parat til at træffe den svære afgørelse om at anmelde forbrydelsen.

I andre tilfælde, hvor forbrydelsen er begået af en person uden for familiens kreds, kan det ske, at offeret mange år senere bliver bekendt med, at gerningsmanden fortsætter med at begå forbrydelser mod andre børn. Selv om offeret har valgt at leve med forbrydelsens traume, kan opdagelsen af, at gerningsmanden fortsætter sine forbrydelser, være så overvældende, at det kan og skal føre til en politianmeldelse, men i nogle tilfælde har det vist sig, at anmeldelsen er sket for sent, f. eks. fordi offeret er fyldt 29 år og forældelsesfristen udløb 10 år efter det fyldte 18. år.

IDR TV blev der den 2. marts 2004 bragt et konkret eksempel på bane. En 29-årig mand opdagede, at en mand på 69 år, der havde forbrudt sig mod ham, da han var mellem 9 og 14 år gammel, fortsatte med at begå seksuelle overgreb mod mindreårige og nu var dømt en kortvarig fængselsstraf. Den 29-årige havde aldrig som barn eller ung fortalt omgivelserne om det skete, men besluttede sig nu til at foretage politianmeldelse for at hindre, at den ældre mand fortsatte sine forbrydelser. I den konkrete sag viste det sig, at en politianmeldelse ikke kunne behandles, fordi der var indtrådt forældelse, da anmelderen blev 28 år. I DR TV's program fremgik det, at psykologer og børneorganisationer, bl.a. Red Barnet, kræver loven forbedret og støtter en lovændring, der ophæver forældelsesfristen.

Grooming

Kort sagt er grooming en betegnelse for de midler og metoder, som en pædofil benytter til at nedbryde barnets modstand og vinde dets tillid. Grooming er en proces, som påbegyndes, når den pædofile udvælger det område, hvor han vil finde sit offer. Han starter typisk med at afsøge steder, hvor det er naturligt for børn at opholde sig, f.eks. legepladser, skoler, fritidsklubber osv. Pædofile melder sig ofte som frivillige sådanne steder, hvorefter de efterfølgende udsøger sig deres ofre. Når den pædofile har fundet sit offer, påbe-

gyndes nedbrydningen af den modstand, som offeret og omgivelserne kan tænkes at yde mod den pædofile (www.redbarnet.dk). I de senere år er der opstået et helt nyt sted, hvor rigtig mange børn opholder sig, nemlig internettet. Internettet er derfor blevet et væsentligt fokusområde for pædofile, når de udvælger deres ofre.

I DR-programmet Magasinet Søndag den 3. september 2006 blev der rettet fokus på pædofiles brug af internettet til at kontakte deres ofre. DR-programmet tager ud på en tilfældig skole, hvor de undersøger unges erfaring med at blive kontaktet af voksne potentielle krænkere over internettet. Det viser sig, at 18 af eleverne har en profil på børnechatsiden Arto. Seks af disse har været udsat for krænkende henvendelser over internettet. En DR-journalist udgiver sig for at være »Pernille« på 13 år. Efter 5 minutter får »Pernille« syv henvendelser med seksuelle undertoner. »Kan du lide at lege med dig selv?«, »Hvad størrelse bruger du i bh?«, og »Er du jomfru?« er nogle af de spørgsmål, som »Pernille« får stillet. »Pernille« aftaler at mødes med en af de mænd, der kontakter hende. Han siger, at han er 20 år gammel, men det viser sig, at han er 31. Korrespondancen mellem »Pernille« og den 31-årige tyder på, at denne har til hensigt at forgribe sig på »Pernille«.

Mange børn og unge færdes i dag på internettet. Og internettet er måske i dag det sted, hvor det er lettest for pædofile at komme i kontakt med deres ofre. De kan liste anonymt rundt, indtil de finder et egnet offer, som de kan kaste sig over. Det var formentlig hensigten bag ovennævnte pædofiles henvendelse til »Pernille«. Magasinet Søndag viste, hvor let spil pædofile har, når de færdes på internettet. På den baggrund bør straffeloven ændres, således at sexchat og forsøg på at lave sexaftaler med mindreårige over internettet forbydes.

I den britiske Sexual Offences Act fra 2003 er det strafbart forsætligt at mødes med eller at rejse i den hensigt at mødes med en person under 16 år, når man tidligere har mødtes med eller kommunikeret med den pågældende ved mindst to forudgående lejligheder, og når man på dette tidspunkt har forsæt til, under eller efter mødet og hvor som helst i verden, at begå et nærmere angivet seksuelt overgreb mod den pågældende (justitsministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 486 af 10. oktober 2005).

I besvarelsen af spørgsmål nr. S 486 af 10. oktober 2005 oplyser ministeren, at sexchat på internettet ikke i sig selv strafbart, men hvis en person »via sexchat aftaler at mødes med et barn under 15 år i den hensigt at begå en forbrydelse mod barnet i forbindelse med mø-

det, vil det være strafbart efter de generelle regler om forsøg. Det vil naturligvis altid bero på en konkret bevisvurdering, om der er begået et strafbart forhold i det enkelte tilfælde«. Der er således meget stor forskel mellem den danske og den britiske lovgivning. Intentionen bag den britiske lovgivning er først og fremmest at beskytte børn og unge mod nogle af de værste forbrydere, man kan forestille sig. Den britiske lovgivning på området gør det lettere at få ram på pædofile og dermed at beskytte børn og unge. Den danske lovgivning på dette område bør udformes efter britisk forbillede.

Beslutningsforslaget

Formålet med beslutningsforslaget er at forbedre den nuværende beskyttelse af børn og unge mod seksuelt misbrug og udnyttelse. Med nærværende forslag opfordres regeringen til at fremsætte lovforslag, der blandt andet indeholder følgende initiativer:

- skærpede straffe for seksuelle overgreb mod mindreårige, herunder bestemmelser om minimumsstraffe i gentagelsestilfælde, som det f.eks. praktiseres i Tyskland,
- forstærket mulighed for, at domstolene kan idømme pædofile tvungen behandling, herunder medicinsk kastration,
- afskaffelse af forældelsesfristen i pædofilisager,
- stop for strafnedsættende rabatordninger ved gentagelseskriminalitet,
- forbud for pædofile mod at bosætte sig i nærheden af skoler og andre steder, hvor der kommer mange

børn, samt påbud om, at pædofile skal melde sig hos politiet, hvis de skifter bopæl,

- forbud mod, at personer, der en gang har været dømt for seksuelle krænkelser af mindreårige, kan arbejde med børn, så det f.eks. bliver umuligt for pædofile at få arbejde inden for undervisning og lign. andre lande har indført lignende bestemmelser, herunder Frankrig og Polen og
- forbud mod sexchat og forsøg på at lave sexaftaler med mindreårige over nettet.

Alle disse tiltag har til formål at beskytte børn og unge mod seksuelle overgreb. Seksuelle overgreb mod børn kan ikke forhindres helt, men det er det offentliges opgave at beskytte børn og unge mod seksuelle overgreb samt at sørge for, at dømte pædofile ikke kan gentage deres handlinger. Det er krænkende for retsbevidstheden, at pædofile, der har været dømt adskillige gange for seksuelle krænkelser mod børn, kun får en dom på nogle få måneders fængsel, og at behandling er frivillig.

Flere sager, herunder den såkaldte Tøndersag, har inden for flere felter vist et stort gab mellem borgernes retsbevidsthed og de faktiske tilstande. Det er en presserende politisk opgave at få rettet op på det misforhold, hvilket er formålet med nærværende beslutningsforslag.

Såfremt der ikke kan findes flertal for at gennemføre alle ovenstående forslag, er Dansk Folkeparti indstillet på, at der fremsættes lovforslag, der kun indeholder et eller flere af ovenstående initiativer.

Skriftlig fremsættelse

Peter Skaarup (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om beskyttelse af børn og unge mod seksuelle overgreb.

(Beslutningsforslag nr. B 111).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.